

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXVIII. De Macedonii saevitia, & tumultibus ab eo concitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

καυδομύμματα αρχήν είχε τῶν μὲν, ἔξω-
 θεμύων κ' ἀποσελλομύων εἰς ἔξορίαν τῶν
 ἧ, εἰς τόπον τῶν αὐτῶν ἀνικαθίσταμύων κ' αἰ
 ταῦτα ἐγένετο βία κ' τῶν βασιλικῶν πρῶτα
 μάτων, ἀπὸ κ' εἰς τὰ ἑαυτά μέρη ἀπέσαλτο ὁ
 λυβέριος· μὲν ἔν μικρὸν ὕστερον τ' ἔξορίας ἀ-
 νακληθεῖς, τὸν οἰκίον θρόνον ἀπέλαβε, ἔν ῥώ-
 μηλας ἑσαύσαντο, κ' τῆς ἐκκλησίας ἐν-
 βάλλοντος τὸν φίληκα· ὅτε βασιλεὺς καὶ πρῶτα
 γνώμῳ τῆτοις ἐγγύετο σύμψηφο· οἱ ἧ πρῶ-
 ἐρσάκιον τ' ἰταλίας ἀναχωρήσαντες, ἔπὶ τὰ
 ἀνατολικά διαβαίνοντες μέρη, πόλιν τ' Ἰθάκης,
 ὄνομα νίκη, καταλαμβάνουσι μικρὸν ἧ Ἰπι-
 μείναντες ἐν αὐτῇ χρόνον, ἔτερον ποιῶν ἐν
 αὐτῇ συνόδου ἐπὶ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἐν δρι-
 μίνω τ' πίσεως ἐκδοσὴν εἰς ἑλλάδα γλώσσαν
 ἐρμηνεύσαντες, καθ' ὃν ἀνώτερον γέγραπται
 τῆσπον, εἶτα δημοσεύσαντες ἐδέξασαν, ἐπι-
 φημίσαντες ὑπὸ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου κ' αἰ
 ὑπηγορεύου τὴν πίσιν τῇ ἐν νίκη, τῷ παρο-
 μοίῳ ἔ ὄνομα ἧ σωμαρπάζειν τὰς ἀπὸ
 ἑρέρας βαλόμενοι τὴν ἐν νικαία γ' τ' βιδυνίας
 πίσιν ἐναυ ἐνόμιζον· ἀλλ' ἔδεν αὐτὰς ὠνήσε τὸ
 σόφισμα· μετ' ἔ πολὺ γ' ἐξηλέγηθη διετέ-
 λαν γ' γελῶμενοι πρὸ μὴ ἐν τῶν κ' τὰ ἑσπέρ-
 ρια γ' ἡρομένων μέρη, τὸσαυτά εἰρήσθω· μελι-
 τέον ἧ Ἰπι τὴν διήγησιν τῶν κ' τὸν αὐτὸν χρό-
 νον κ' τὴν ἀνατολίῳ γ' γ' ἡρημένων· δευτέρον
 ἧ ἐντεῦθεν

A tibus, rebus novis ac tumultu plena
 erant omnia: cum alij quidem extru-
 derentur & in exilium mitterentur; alij
 vero in eorum surrogarentur locum.
 Atque hæc gerebantur vi & auctorita-
 te Imperialium edictorum, quæ ad par-
 tes etiam Orientis transmissa sunt. Cæ-
 terum Liberius haud multo post ab exi-
 lio revocatus, sedem suam recepit, cum
 populus Romanus seditione factâ Fel-
 licem Ecclesiâ expulisset, & Imperator
 licet invitus assensum illis præbuisset.
 Ursaciani vero relicta Italiâ, ad Ori-
 entis partes transgressi, Nicen venere,
 quod est oppidum Thraciæ. Illic mo-
 dico tempore commorati, aliud in eo
 loco fecere Concilium. Et expositio-
 nem fidei quæ lecta fuerat Arimini, in
 Græcum sermonem transferentes, sic-
 ut supra retulimus, confirmarunt simul
 ac publicarunt: ab universali Concilio
 dictatam esse vulgantes fidem, quæ ab
 ipsis edita erat in oppido Nicæ: eo con-
 silio ut nominis similitudine simplici-
 ores deciperent, dum putant eam esse fi-
 dem quæ apud Nicæam Bithyniæ urbem
 conscripta fuisset. Verum hujusmodi
 commentum nihil ipso juvit: Paulo
 post enim detecta fraus est, ipsiq; omni-
 um ludibrio expositi permansere. Sed
 de his quæ in Occidentis partibus gesta
 sunt, hæcenus dicta sufficiant. Trans-
 eamus nunc ad narrationem eorum, quæ
 eodem tempore sunt in Oriente gesta.
 Hinc autem sumendum est sermonis
 exordium.

Κεφ. λη΄.

Περὶ τῆς Μακεδονίης ἀμύτητος ἧ πρῶτ' αὐτῶν γ' γ' ο-
 ἰότων παραχῶν.

CAP. XXXVIII.

De Macedonij savitia & tumultibus ab eo
 concitatis.

Οἱ ἔ ἀρειανῶ μέρη ἐπίσκοποι, μείζον
 ἐν τῶν βασιλικῶν πρῶτα γ' ἡρημένων
 πρῶτα ἐλάμβανον θράσος· ἔ ὅπως τὴν μὲν
 συνόδον παρεσκιάζοντο συγκερθεῖν, μι-
 κρὸν ὕστερον λέξω τὰ ἧ πρὸ τῆς συνόδου ὑπὸ
 αὐτῶν ἡρομένα, πρῶτερον Ἰπιδράμωμεν
 ἀκάκιος μὴν γ' καὶ πατέροφιλος, μάλιστα μὲν
 τὸν ἱεροβλύμων ἔξωθήσαντες, κύριλλον ἀνι-
 καλίστησαν μακεδόνι· ἧ τὰς γείνια ἔσας
 ἐν κωνσταντίνε πόλει ἐπαρχίας τε καὶ πόλεις
 ἀνέστρεψεν, ὑποπυργῶς ἔ οἰκεία σκοπεῖ κ' τῶν
 ἐκκλησιῶν πρῶτα γ' ἡρημένων· καὶ τῆς μὴν κυ-
 ζίκης, ἐλεύσιον ἐπίσκοπον ἀναδύκνυς· τῆς δ' ἔ

A Rianæ factionis Episcopi, ex Im-
 perialibus edictis majorem sum-
 pserunt audaciam. Quanam autem ra-
 tione Concilium cogere aggressi sint,
 paulo post dicturus sum. Prius tamen
 ea percurram quæ ab illis ante synodum
 gesta sunt, Acacius quidem & Patro-
 philus pulso Maximo Hierosolymor-
 um Episcopo, Cyrillum in ejus locum
 substituerunt. Macedonius vero vicinas
 Constantinopoli civitates ac provincias
 subvertit, ministros sceleris sui quod
 contra Ecclesias designaverat, ad sacer-
 dotia promovens. Et Eleusium qui-
 dem Cyzici ordinavit Episcopum: Ni-
 S ij

comediæ vero Marathonium, qui prius A quidem diaconus fuerat sub ipso Macedonio: cæterum in constituendis viro- rum ac mulierum monasteriis egregiam operam navaverat. Sed quoniam modo vicinas Constantinopoli provincias & urbes Macedonius everterit, jam dicendum est. Hic igitur cum Episcopatum ea ratione quam supra retulimus occupavisset, cunctos qui idem cum ipso sentire nollent, innumeris malis affecit. Nec solum Catholicos persecutus est, verum etiam Novatianos: gnarus eos quoque fidem ac doctrinam confubstantialis amplecti. Hi ergo unâ cum illis vexati, intoleranda perpessi sunt mala. Et Episcopus quidem eorum nomine Agelius, fugâ sibi consuluit. Multi vero pietate inlignes, comprehensi ac tormentis subditi sunt, eo quod communicare cum illo recusarent. Post cruciatus autem, miseros homines secum communicare per vim adigebant. Ligno enim injecto ora hominum diducentes, sacramenta ipsis ingerebant. Illi vero quibus ea vis adhibebatur, cruciatum hunc reliquis omnibus multo graviolem censebant. Mulieres porro & parvulos abripientes, sacro baptismo initiari cogebant. Quod si quis detrectaret aut contradiceret, statim verbera; post hæc, vincula & carceres, & alia atrocita subsequebantur. Ex quibus unum aut alterum tetulisse contentus, Macedonij & eorum qui tunc temporis prævalebant, savitiam & immanitatem auditoribus dijudicandam relinquam. Mulierum quæ cum ipsis communicare renuissent, ubera in arca comprimentes abscindebant. Aliis mulieribus easdem corporis partes partim ferro, partim admotis ovis supra modum ferventibus combufferunt. Novum hoc tormenti genus, nec à D Gentilibus adversus nostros unquam usurpatum, isti qui se Christianos profitebantur excogitarunt. Hæc ego ab Auxanonte audiivi, viro admodum longævo, cujus etiam in superiore libro mentionem feci. Qui Novatianorum quidem Ecclesiæ presbyter fuit. Cæterum se quoque innumera mala ab Ariani passum esse dicebat, antequam presbyteri dignitatem adeptus fuisset. Nam & cum Alexandro Paphlagonæ, qui unâ cum ipso monasticam vitam degebat, se in carcerem conjectum mul-

νικομηδείας, μαραθώνιον ὃς ἀσέτερον μὲν
 διάκονος ἦν, ὑπὸ μακεδονίῳ ταπίομυθῷ
 σπαδαῖος ἢ περὶ τὸ συστήσασθαι ἀνδρῶν τὴν καὶ
 γυναικῶν μοναστήρια ὅπως ἢ μακεδόνι-
 τας περὶ κωνσταντίνου πόλιν ἐπαρχίας καὶ πό-
 λεις ἀνέτερεπεν, ἢ ἡλελίον ὄσσει γῶ, ὡς καὶ Φθιά-
 σα; εἶπον, δραξάμυθῷ τῆς Ἐπισκοπῆς, μυ-
 ρία κακὰ ποιῶν τοῖς μὴ αἰρετικῶσι τὰ αὐτῶν
 Φροσῖν καὶ ἕ μόνον γὰρ τὰς τῆς ἐκκλησίας
 διακονομήσας σιωπῶμεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ
 Ναυαθιανῶν, εἰδὼς καὶ αὐτὰς Φροσῖνας
 τὸ ὁμοῦσον σιωπῶμεν ἔν καὶ ἔτοι, τὰ
 ἀνήκεσα πάχοντες; καὶ φεύγει μὲν αὐτῶν
 ὁ Ἐπίσκοπος, ἀγγέλιος ὄνομα αὐτῶν πολλῶν
 ἢ τῷ Ἐπισκόπων ἐπ' εὐλαβείᾳ συλλήφθη-
 τες ἠκίζοντο, ἐπεὶ μὴ ἐβέβητο μέλεχεν τῆ
 κοινωρίας αὐτῶν καὶ δὲ τὰς αἰκισμῶν, ὅτι
 τῶν μυστηρίων μέλεχεν τὰς ἀνδρας ἠνάγκα-
 ζον ἕξω γὰρ διαρῆντες τὰ σῶματα τῶν
 ἀνθρώπων, τὰ μυστήρια ἐνεπίτεσαν ὁμοῦ
 ὑπομῶντες τῆτο, μείζονα τῶν ἄλλων τῶ
 μωρῶν κόλασιν ταύτῃ ἐνομίζον γυναι-
 κας καὶ παῖδια σωμαρπάζοντες, μὲν εἰδὼς
 ἠνάγκαζον εἰ δὲ πῶς παρεπιτότο, ἢ ἄλλοι
 ἀντέλεγον, εὐθύς ἐπικολέθειεν πληγαί, καὶ
 μὴ τὰς πληγὰς δεσμοί τε καὶ δεσμοῦ-
 ρια, καὶ τὰ ἄλλα δεινὰ ὧν ἐνός ἢ δύο
 Ἐπιμηθεῖς, Φανερῶν τῶν ἀπίθειαν καὶ
 ὁμοῦ μακεδονίῳ καὶ τῷ τότε ἀκμασάν-
 των ἀνθρώπων, τοῖς ἀκούουσι κατὰ τὴν
 γυναικῶν γὰρ τῶν μὴ ἀναγομῶν μὲν
 χεῖν τῶν μυστηρίων, τὰς μασὰς ἐν κείῳ
 βαλόντες ἀπέπεσον ἄλλων τὴν γυναικῶν
 τὰ αὐτὰ μῶρια, τῆτο μὲν σιδήρῳ τῆτο
 ὡοῖς εἰς ἀκρον πυρὶ θερμανθεῖσι, περὶ
 ἔροντες ἕκατον ἕξιν τε καὶ ὡσαύτὰς ἐλλοπι-
 πμωρίας, αὐτὴ ἢ ὑπὸ τῷ χριστιανίζον-
 γόντων ἐγίνετο ταῦτα ἢ ἐγὼ ὡσαύτὰ τῶ
 κροχρησιωτάτῃ ἀνξάνοι ἢ ἡκισα, ἢ καὶ τῶ
 πρῶτῳ βιβλίῳ μνήμῃ πεποιήμαι ὃς περὶ
 ἕτερος μὲν ἦν τῆς τῶν Ναυαθιανῶν ἐκκλη-
 σίας πεπονηναι ἢ ἔλεγε καὶ αὐτὸς ὅτι ἄν-
 γα ὡσαύτῶν λαομανίζοντων κακὰ, ἐπωτῶν
 κατὰ τῆς τῆς περὶ ἕτερος ἀξίας λαχόν-
 ἄμα ἢ Ἀλεξάνδρου παφλαγόνι σωμασκέ-
 αὐτῶν, εἰς τε εἰρηκτὴν βεβλήσας, καὶ πληγῶν

ἴσχυρῶς πολλὰς, καὶ ἐνεγκεῖν μὴ τὰς βα-
 σίλειας αὐτὸς ἐλεγεῖν· ἀλέξανδρον δὲ ὑπὸ τῶν
 πληγῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ τελευτήσασα, ὅς τε θαλασ-
 νῶν ἐν δεξιᾷ εἰσπλεύσασα τὸν βυζάντιον
 κόλπον, ὃς καλεῖται κέρας, πλησίον τῶν πο-
 ταμῶν ἔχει καὶ ἐκκλησίαν ἐστὶ τῶν ναυαλιανῶν,
 ἀλέξανδρον ἐπάνυμ· καθήρεν μὴ ἐν οἱ
 δρακίνοις μακεδονίαις κελεύουσι, ἀλλὰ
 τε πολλὰς καὶ πόλεις ἐκκλησίας, καὶ δὴ ναυα-
 λιανῶν τὴν πλησίον τῆς πελαργῆς ἐν τῇ κωνσταν-
 τίνῃ πόλει κειμένῃ· ὅτι χάρις ἢ ταύτῃ
 ἰδικῶς ἐμνημόνευσα, λέξων ἔρχομαι, ὅσα
 παρὰ τὴν γεραίατα ἀλέξανδρον ἤκασα· ὁ Β
 βασιλέως νόμος, καὶ ἡ μακεδονία βία, καθαι-
 ρεῖα τῶν τῶν ὁμοῦσιον φρονητῶν τὰς ἐκκλη-
 σίας ἐκέλευον· ἔλκει δὲ τὸ θάσσομα καὶ ἡ
 βία καὶ τῆς δεξιᾶς ἐκκλησίας, καὶ ἡπειγον οἱ
 παρρησιασμένοι τῆτο ποιῶν θαυμάσαι ἐν
 μοι ἐπεισι, τὸν τε ναυαλιανῶν λαὸν ὁπόσον εἶ-
 γον ζῆλον καὶ σπουδὴν περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχον παρὰ αὐτὰς οἱ τότε
 μὴ τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν δρακίνοις ἐκβλη-
 θένης, νῦν δὲ ἐν εἰρήνῃ τὰς ἐκκλησίας κατέ-
 χοντες ὡς ἢ ἡπειγον καθαιρεῖα καὶ τὴν δεξιᾶν τὴν
 ἐκκλησίαν οἱ τῆτο παρρησιάζονται, συνή-
 γοντο πλείους ὁμιλῶν ἀνδρῶν ναυαλια-
 νῶν τε, καὶ πνευμάτων ὁμοφρονητῶν αὐτοῖς·
 καὶ καθελόντες τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν, εἰς ἄλ-
 λον τόπον μετέβησαν· ὁ δὲ τόπος ὅστις ἀντιπέ-
 ραθεν μὴν κείται τῆς πόλεως συκαί ἢ ὀνομα-
 ζοῦν, καὶ ἐστὶν τρισηκονταεταίων τῆς κωνσταντίνης
 πόλεως κλίμα ταχεῖα ἢ ἐγγύς τῆς ἐκκλη-
 σίας μετέβησι, λαὸς πολλὸς συνωστισμῶν
 μεγίστη μετὰ φερόντων αὐτῶν· ὁ μὲν γὰρ περὶ
 φερε κέραμον, ὁ δὲ λίθον ἕτερος ἢ ξυλὸν καὶ ἄλ-
 λος ἄλλο λαμβάνων, ἐπὶ τὰς συκάς ἀπεκό-
 μιζεν σωπελαμβάνοντο ἢ καὶ γυναῖκες, καὶ
 ἡ μικρὰ ἡλικία, ἐν χῆν ἡγόμενοι πληθεῖν, καὶ
 μέγα κέρδος λαμβάνειν, τῶν ἀφιερωθέντων
 τῷ θεῷ φύλακες ἀκέραιοι ἡρώδης ἡξιωμέ-
 νοι· ὅσα μὴν ὡς τότε ἢ τῶν ναυαλιανῶν ἐκ-
 κλησία εἰς τὰς συκάς μετενήνεκτο χρόνῳ δὲ
 ὑπερῶν τῆν τελευτῶν κωνσταντίας, ὁ βασι-
 λεὺς Ἰουλιανὸς τὸν τε τόπον ἄποδοθῆναι ἐκέ-
 λυσε, καὶ ἀνοικοδομῆν ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ
 ὁ λαὸς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀντιμέγεγκότες

A tisque verberibus affectum fuisse. Ae-
 se quidem tormenta sustinuisse dicebat;
 Alexandrum vero ex dolore verberum
 in carcere interiisse. Hujus sepulchrum
 nunc est ad dextrum latus navigantibus
 in Byzantium sinum qui Ceras cognomi-
 natur, prope fluvios: ubi etiam est
 Novatianorum Ecclesia, Alexandri
 nomine insignita. Porro Ariani cum
 alias multas Ecclesias in diversis civita-
 tibus everterunt jubente Macedonio;
 tum illam Novatianorum quæ Con-
 stantinopoli sita est juxta Pelargum.
 Cur autem hujus Ecclesiæ specialiter
 mentionem fecerim, dicam hoc loco;
 sicut ab Auxanonte provectæ admo-
 dum ætatis viro didici. Edictum Im-
 peratoris & Macedonij violentia, Ec-
 clesias Homousianorum disturbari præ-
 ceperant. Edictum igitur & violentia
 huic quoque Ecclesiæ ruinam mina-
 batur: & instabant ij quibus ejus rei
 executio mandata fuerat. Mihi vero
 mirati subit, tum ardorem animi ac
 studium Novatianorum quod erga Ec-
 clesiam suam declararunt: tum bene-
 volentiam quam erga illos ostenderunt
 ij, qui tum quidem ab Ariani Ecclesia
 fuerant ejeçti, nunc vero pacate &
 tranquille Ecclesias obtinent. Cum
 igitur, ut hæc etiam Ecclesia destrueretur,
 urgerent ij quibus id muneris erat
 injunctum, ingens hominum turba eò
 confluit, tum Novatianorum, tum
 aliorum qui idem cum ipsis sentiebant.
 Cumque Ecclesiam suam diruissent,
 eam in alium locum transtulerunt. Hic
 autem locus situs est ex adverso Con-
 stantinopoleos; appellatur autem Syca,
 & tertia decima est urbis regio. Porro
 Ecclesiæ translatio brevi admodum tem-
 pore facta est, cum maxima hominum
 multitudo incredibili alacritate eam
 transportaret. Alius enim tegulas,
 lapides alius, alius materiam, alius
 aliud quid sumens, Sycas deferebat.
 Sed & mulieres & tenera adhuc ætas,
 manum operi admovebant; vota se
 solvere arbitantes, & maximo ducen-
 tes lucro, quod Deus rerum sibi con-
 secratarum fidos custodes ipsos esse
 voluisset. Hoc igitur modo Eccle-
 sia Novatianorum ea tempestate Sy-
 cas translata est. Postea vero mortuo
 Constantio, Julianus Imperator locum
 Novatianis reddi jussit, & Ecclesi-
 am reparare eis permisit. Rursus
 ergo populus eodem quo prius modo

reportatis materiis, Ecclesiam in pristino loco edificavit. Cumque pulchriorem eam fecissent, Anastasiam ex re ipsa appellari voluerunt. Et hæc quidem Ecclesia postmodum, ut dixi, regnante Iuliano excitata est. Tunc vero & Catholici & Novatiani, simul utriusque expulsi sunt. Quamobrem Catholici in ijs quidem Ecclesijs in quibus Ariani conveniebant, orationem facere abominabantur. In alijs autem tribus Ecclesijs, tot enim Ecclesias in urbe regia habent Novatiani, convenientes Catholici, unâ cum illis orationem celebrabant. Parùmque abfuit quin penitus unirentur, nisi Novatiani vetus servantes mandatum, id facere detrectassent. Verum in reliquis rebus tantâ se mutuo prosequerantur benevolentia, ut pro se invicem mortem optere parati essent. Utrique ergo simul exagitati sunt, non solum Constantinopoli, verum in alijs etiam provincijs ac civitatibus. Etenim apud Cyzicum quidem Eleusius, loci illius Episcopus, eadem quæ Macedonius adversus Christianos perpetrare cepit, undique eos fugans atque exagitans. Quin & Ecclesiam Novatianorum in urbe Cyzico funditus evertit. Macedonius vero sceleribus suis culmen imposuit hujusmodi. Nam cum audisset, in Provincia Paphlagonia & præcipue apud Mantinium, quamplurimos esse addictos sectæ Novatianorum; simulque intelligeret, fieri non posse ut tanta hominum multitudo per Ecclesiasticos viros pelleretur, quatuor numeros militum Imperatoris præcepto in Paphlagoniam mitti curavit, quod illi armorum metu percussis Arianum dogma susciperent. Sed qui Mantinium incolebant, ingenti ardore ad sectæ suæ defensionem incitati, desperatione tanquam telo usi sunt adversus milites. Multique in unum agmen collecti, longis falcibus arreptis ac securibus & quidquid ad manum erat, militibus occurrerunt. Commisso igitur prælio, ex Paphlagonibus quidem multi occubuerunt. Milites vero paucis exceptis, cæsi sunt universi. Hæc ego ex rustico quodam Paphlagonæ accepi, qui se prælio interfuisse dicebat. Sed & alij multi Paphlagonæ idem affirmant. Hujusmodi sunt Macedonij præclara facinora, quæ pro Christianorum religione gessit:

τάς ὕλας, τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν εἶξ δαχίης ἀποδόμησαν τόπον κῆβελιώσαντες, ἀναστασίαν καλεῖσθαι φερονύμως ἠξίωσαν ἢ μὴ ἐν ἐκκλησίᾳ ὑσερῶν, ὡς ἐφω, Πάπῃ ἰερατικῆ ἀνέστη τότε ἡ ἀμφω, οἷτε τῆς ἐκκλησίας καὶ οἱ ναυαλιανοὶ, ὁμοίως ἠλαίων ὄτιο καὶ οἱ τῆς ἐκκλησίας ἐδελύθησαν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῆς ἐχεῖσθαι τόποις, ἐν οἷς οἱ δαρειανοὶ σπηνοῖσιν εἰς ἡτάς ἀλλὰς τρεῖς, τοσαύτας γὰρ ἐν ἑσὶ τὸ πῶλεως ἔχουσιν οἱ τῆς ναυαλικῶν ἐκκλησίας, σπηνοῖσιν ἀλλήλοισι σπηνοῖσιν ὁ μικροῖσιν τε ἐδέσθησαν ἐνωθῆσαι αὐτοῖς, εἰ μὴ ναυαλικῶν φυλάττοντες δαχίον ἀξίωσιν, παρῆσαν ὁμοῦς ἡτῆν ἀλλήλων ἔνοιαν εἰς ἀλλήλους ἀρεθυμότερον ἐφύλακτον, ὑπεραποβόσκον ἀλλήλων αἰρέσεων σπηνοῖσιν ἐν ἐν τῇ αὐτῇ κωνσταντίνῃ πόλει, καὶ κῆ τὰς ἀλλὰς ἐπαρχίας τὰ καὶ πόλεις αὐτῶν γὰρ ἐν κυζικῷ ἐλευσίῃ ὁ τῆς δὲ Πίσκοπος ὁμοίως ἀμα μακεδονίῳ κῆ τῆς χειριστικῆς ἐποίησιν, παύλαχθεν ἐλαύνων καὶ διασφύσαν αὐτοῖς τὴν ἐν κυζικῷ τῆς ναυαλικῶν ἐκκλησίαν καθεῖλεν εἰς ἐδαφῶν Μακεδονίῃ ἡ τὸν κολοφῶνα τῆς κακῶν ἐδέσθησαν Ππῆσιν πυθόμενοι γὰρ κῆ τὸ πῶ φλαγόνων ἐθῶν πλείους εἶναι τῆς ναυαλικῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα κῆ τὸ μαντινίον, σπηνοῖσιν τε ὡς ἐχ οἷον τε τοσαῦτα πῆσιν δι' ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν ἐλαύνονται, τέσσαρες ἀεθμῶν στρατιωτῶν γὰρ μὴ βασιλέως Ππῆσιν παφλαγονίαν περὶ φθῆναι πεποίηκεν, ὅπως φόβῳ τῶν ὀπλιτῶν τῆν ἀρειανὴν δόξαν προσδέξωνται οἱ ἐνοικοῦντες τὸ μαντινίον, ἡλῶ τῆς θρησκείας, δπνοῖα κῆ τῶν στρατιωτῶν ἐχ οἷον ἡρόμενοι τε ἀμα πολλοὶ δρεπασιν τε μακροὶ καὶ ἀξίως λαβόντες, καὶ παρῆσιν ἀξίωσιν ὅπῳ χροῖσιν, ἀπῶ τῶν τοῖς στρατιωτικῆς καὶ ἡρομῶν σπηνοῖσιν βολῆς, πολλοὶ μὴ τῶν παφλαγόνων ἀπῶ θανόν τῶν δὲ στρατιωτῶν, πῆσιν ὀλίγων οἱ πάντες ταῦτα ἐγὼ ἀξίωσιν ἀγροῖκα παφλαγόνῃ ἔμαθον, ὅς ἐλεγε παρῆσιν τῆς μάχῃ λέγασθαι ταῦτα ὅτι ἀλλοὶ παφλαγόνων πολλοὶ τοιαῦτα μὲν ἐν τὰ μακεδονίῳ ὑπερ τῆς χειριστικῆς κατορθώματα φῶν

Fragmentary text from the adjacent page, including words like "ἀναστασίαν", "ἐκκλησίᾳ", "ἐχ οἷον", "ἀμα", "πολλοὶ", "ἀξίως", "λαβόντες", "καὶ", "παρῆσιν", "ἀξίωσιν", "ὅπῳ", "χροῖσιν", "ἀπῶ", "τῶν", "τοῖς", "στρατιωτικῆς", "καὶ", "ἡρομῶν", "σπηνοῖσιν", "βολῆς", "πολλοὶ", "μὴ", "τῶν", "παφλαγόνων", "ἀπῶ", "θανόν", "τῶν", "δὲ", "στρατιωτῶν", "πῆσιν", "ὀλίγων", "οἱ", "πάντες", "ταῦτα", "ἐγὼ", "ἀξίωσιν", "ἀγροῖκα", "παφλαγόνῃ", "ἔμαθον", "ὅς", "ἐλεγε", "παρῆσιν", "τῆς", "μάχῃ", "λέγασθαι", "ταῦτα", "ὅτι", "ἀλλοὶ", "παφλαγόνων", "πολλοὶ", "τοιαῦτα", "μὲν", "ἐν", "τὰ", "μακεδονίῳ", "ὑπερ", "τῆς", "χειριστικῆς", "κατορθώματα", "φῶν".

